

Sygn. akt VII U 674/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsiek

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 18 lutego 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do wysokości emerytury K. D. uwzględni podstawę wymiaru składek z lat 1974-1992, 2009 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 99,43 %.

Sygn. akt VII U 674/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. Inspektorat w B. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) na wniosek K. D., przeliczył emeryturę od dnia 1 stycznia 2015 roku, ustalając wskaźnik podstawy wymiaru jako 94,81 % oraz wysokość podstawy wymiaru jako 2919,32 zł. Organ rentowy wskazał, iż wysokość emerytury po przeliczeniu od dnia 1 stycznia 2015 roku wynosi miesięcznie 2030,29 zł (decyzja – k. 164, t. II akt emerytalnych).

W odwołaniu K. D. nie zgodził się ze wskazaną decyzją podnosząc, że Zakład przy przeliczeniu emerytury nie uwzględnił ekwiwalentu za mleko i ziemniaki wypłacanego w latach 1980 – 1991, który w jego ocenie były częścią składową wynagrodzenia w związku z czym były odprowadzane od nich składki do ZUS (odwołanie k. 2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie zostało przyjęte wynagrodzenie w latach 1985 – 1991 wskazane w kartach wynagrodzeń w pozycji „mleko” z uwagi na niejasność tych zapisów (odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 3 v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. D. uzyskał prawo do emerytury od dnia(...) roku - od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego (decyzja – k. 77 – 78, t. II a.e.).

Skarżący w dniu 13 stycznia 2015 roku złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przeliczenie wysokości emerytury, do którego załączył poświadczony za zgodność z oryginałem kserokopie kart zarobkowych z lat 1974 – 1993 z okresu jego zatrudnienia w Centrali (...) w B. (wniosek i dokumentacja – k. 118 – 146, t. II a.e.).

Zaskarżoną dnia 18 lutego 2015 roku organ rentowy przeliczył emeryturę od dnia 1 stycznia 2015 roku, ustalając wskaźnik podstawy wymiaru jako 94,81 % oraz wysokość emerytury jako 2030,29 zł miesięcznie (decyzja – k. 164, t. II a.e.).

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru Zakład nie uwzględnił wynagrodzenia wnioskodawcy otrzymywanego w latach 1985 – 1991, które wskazane zostało w kartach wynagrodzeń w pozycji „mleko”, ponieważ w ocenie organu rentowego zapisy te są niejasne oraz brak jest możliwości ustalenia czy dotyczyły one deputatów spożywczych, a tym samym czy stanowiły podstawę wymiaru składek (notatka kolegiarna – k. 149, t. II a.e., odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 3 v. a.s.).

W celu dokonania niezbędnych ustaleń Sąd dopuścił dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, aktach ZUS i dołączonych aktach świadka J. W. oraz dowody osobowe w postaci zeznań wnioskodawcy K. D. (protokół – k. 12 v. i 33 v. a.s.) oraz świadka J. W. (protokół – k. 13 a.s.).

K. D. zatrudniony był w okresie od 17 lutego 1969 roku do 31 lipca 1992 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektor plantacyjny (świadczenie pracy – k. 11, t. I a.e.)

W powyższym okresie za wykonywaną pracę wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie, w którego skład wchodziło: pensja podstawowa, dodatek za staż pracy, premia eksportowa, nagrody oraz ekwiwalenty za mleko i ziemniaki (zeznania wnioskodawcy – k. 12 v. i 33 v. a.s., zeznania świadka J. W. – k. 13 a.s., świadectwo pracy – k. 11, t. I a.e., dokumentacja płacowa – k. 118 – 146, t. II a.e.).

Ekwiwalent za mleko płacony był raz w miesiącu przez cały rok, natomiast ekwiwalent miesięczny raz w roku w okresie jesiennym. Od wszystkich składników wynagrodzenia ubezpieczonego odprowadzane były składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zeznania wnioskodawcy – k. 12 v. i 33 v. a.s., zeznania świadka J. W. – k. 13 a.s., dokumentacja płacowa – k. 118 – 146, t. II a.e.).

W dniu 10 lipca 2015 roku Sąd zobowiązał organ rentowy o dokonanie symulacji przeliczenia świadczenia wnioskodawcy na podstawie kart wynagrodzeń za lata 1974 – 1974 oraz 1985 – 1991 przy przyjęciu również wynagrodzeń w latach 1985 – 1991 wskazanych w pozycji „mleko” i „ziemniaki” (zarządzenie – k. 20 a.s.).

Wobec powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał symulacji z dnia 27 lipca 2015 roku, w której przeliczył świadczenie zgodnie z zobowiązaniem Sądu oraz ustalił nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jako 99%, obliczony z wybranych 20 lat kalendarzowych z zastosowaniem kwoty bazowej 2716,71 zł z daty przyznania emerytury z urzędu. Organ rentowy wskazał również, iż po przeliczeniu wysokości kwoty świadczenia wynosi 2116,93 zł (pismo – k. 24 a.s.).

K. D. nie kwestionował powyższego wyliczenia wysokości świadczenia (protokół – k. 33 v. a.s.).

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika organu rentowego do złożenia dokładnych wyliczeń uwzględnionych w nadesłanej symulacji z 27 lipca 2015 roku dotyczących kwot wynagrodzeń wykazanych pod pozycją mleko i ziemniaki za poszczególne lata dotyczące 1974 r. i od 1985 r. do 1991 r. oraz wyliczeń wysokości wynagrodzeń za sporne lata przyjęte do podstawy wymiaru świadczenia (protokół – k. 33 v. a.s.).

W piśmie z dnia 15 grudnia 2015 roku Zakład po ponownej analizie wynagrodzenia wskazanego w kartach wynagrodzeń z lat 1974 – 1979, 1985 – 1992 z uwzględnieniem ekwiwalentu za mleko i ziemniaki ustalił najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych 1974 do 2009 który wskazał na 99,43 %. Do powyższego

pisma organ rentowy załączył tabele z uwzględnionymi składnikami wynagrodzenia oraz wydruk obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (pismo z załącznikami – k. 35 – 50 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Sąd obdarzył wiarą zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, znajdujące się w aktach organu rentowego. Były one przechowywane przez uprawniony podmiot, nie noszą śladów podrobienia ani przerobienia. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania złożone przez wnioskodawcę oraz świadka J. W. uznając je za jasne, pełne, logiczne oraz spójne z dowodami w postaci dokumentów.

Podnieść należy, iż świadek J. W. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. razem z wnioskodawcą w tym samym okresie czasu oraz na tym samym co wnioskodawca stanowisku. Świadek J. W. również otrzymywał ekwiwalent za mleko i ziemniaki, który na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 21 lutego 2006 roku został uwzględniony do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia (dołączone akta Sądu Okręgowego w Siedlcach sygn. akt IV U 1947/04).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl przywołanego art. 15 ust. 6 cytowanej ustawy na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Z treści przepisu art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynika, iż prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Do okoliczności spornej w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz treść odwołania należy możliwość przy przeliczeniu emerytury uwzględnienia ekwiwalentu za mleko oraz ziemniaki jako część składowa wynagrodzenia wnioskodawcy uzyskiwanego z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B..

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, który w wyroku z dnia 29 marca 2012 roku wskazał, iż pomimo braku ograniczeń dowodowych w postępowaniu przed sądami z zakresu ubezpieczeń społecznych nie można zapominać, że wysokość zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składki na ubezpieczenia społeczne, nie może być ustalana w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób niebudzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie III AUa 1411/11, LEX nr 1171347).

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić w sposób pewny wysokość wynagrodzenia należnego ubezpieczonemu w okresie objętym sporem. K. D. złożył do organu rentowego dokumenty płacowe, z których jednoznacznie wynika w jakiej wysokości otrzymywał wynagrodzenie oraz jakie były jego składniki. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika również, iż wypłacany wnioskodawcy ekwiwalent za mleko i ziemniaki był składową jego wynagrodzenia od którego odprowadzane były składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Zasadnym zatem było ustalenie, iż do wysokości emerytury K. D. należy uwzględnić podstawę wymiaru składek z lat 1974-1992, 2009 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 99,43 %. Wobec powyższego zaskarżona decyzja z dnia 18 lutego 2015 jako nie odpowiadająca prawu podlegała zmianie we wskazanym zakresie.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.